

Желюк Т.Л.

доктор економічних наук, професор

Чубик А.В.

здобувач другого (магістерського) рівня

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В ПИТАННЯХ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УТВОРЕННЯ

Якщо характеризувати конкурентоспроможність, як комплексну категорію, базис якої створюється на всіх ланках суспільного відтворення, то доцільно виділити кілька рівнів, які її ідентифікують: факторний, локальний, мікроекономічний, мезоекономічний, макроструктурний, макроекономічний, мегаекономічний. Незважаючи на численні наукові дискусії в літературі немає єдиного підходу до тлумачення конкурентоспроможності регіональної економіки. На нашу думку, конкурентоспроможність регіональної економіки – це її динамічний розвиток як соціально-орієнтованої, ноосферизованої, інноваційної економічної системи, який залежить від синергетики складових господарського механізму і проявляється позитивними наслідками у функціонуванні регіональної економічної системи, який забезпечує її конкурентні переваги та позиціонування як на рівні національної так і міжнародної економіки.

Для оцінювання та аналізу конкурентних позицій регіонів як суб'єктів держави доцільно виходити з таких критеріїв: кожна конкурентна позиція має сприяти підвищенню привабливості регіону для формування системи регіональних ринків; усі конкурентні позиції пов'язані між собою і взаємодіють. Це створює економічну зацікавленість суб'єктів ринку в розвитку конкурентного середовища на території тих регіонів, у яких найбільш надійні та стійкі конкурентні позиції; конкурентні позиції регіону динамічні та змінюються під впливом активної структурної політики, посиленого оновлення виробничого, науково-технічного і ресурсного потенціалу, розвитку виробничої та ринкової інфраструктури, а також здійснення активної інвестиційної та зовнішньоекономічної діяльності; конкурентні позиції в кожному регіоні розвивалися неоднаково під впливом багаторічної політики регіонального розвитку відповідно до централізовано-розподільчої системи ведення господарства.

Поряд з конкурентними можливостями у кожному регіоні є обмеження і вплив негативних чинників, які здатні знизити результативність реалізації сприятливих конкурентних можливостей, а також ускладнюють використання соціально-економічного потенціалу в інтересах розвитку ринкових відносин у регіоні. До таких обмежень і негативних чинників можна віднести: екстремальні умови виробництва і життєдіяльності населення; слабку екологічну вивченість і науково обгрунтовану підготовку території регіону; низький рівень виробництва товарів і послуг та недостатній обсяг виробництва продуктів сільського господарства; віддаленість від економічно розвинених регіонів країни, відсутність розвиненої транспортної системи; низьку якість продукції та послуг, що різко знижують їхню конкурентоспроможність; високе економічне напруження, що породжує серйозні обмеження в розміщенні та регіональному розвитку продуктивних сил; недостатній розвиток виробничої та соціальної інфраструктури, що обмежує інвестування і створення нових робочих місць. Перелічені обмеження і негативні чинники впливають на використання можливостей регіону. Це породжує ситуації, що вимагають еластичних методів управління розвитком регіону.

Основою створення конкурентних переваг регіону виступають [1, с. 60]:

- суб'єкти управління процесом забезпечення конкурентоспроможності регіону, на які покладено завдання вдосконалення нормативно-методичного забезпечення конкурентоспроможності регіону, стратегічного планування і проектування регіональної та міжрегіональної конкурентоспроможності, реалізації ефективної і повноцінної державної регіональної політики, включаючи децентралізацію влади і фінансових ресурсів;

- суб'єкти господарської та підприємницької діяльності, функціонування яких залежить від ефективного використання сировинних, трудових та фінансових ресурсів, повноцінної інфраструктури, належної техніко-технологічної бази, здорового конкурентного середовища, наявності економічного потенціалу та передумов розвитку;

- населення регіону, до основних характеристик конкурентоспроможності якого варто віднести розвиток людського капіталу, підвищення рівня якості життя, покращення системи соціальних послуг, капіталізацію життя і праці;

- співробітництво з іншими країнами та регіонами на основі розвитку інтеграційних форм діяльності.

Владні структури для підвищення конкурентних позицій територій можуть і повинні через стратегічне планування та програмно-цільові важелі сприяти створенню сприятливого бізнес-середовища, розвитку кластерної форми ведення бізнесу; забезпеченню міжсекторного партнерства та співробітництва громад, підвищенню рівня доходів працюючих громадян; створенню оптимального екологічного середовища; створенню нових високотехнологічних виробничих потужностей та робочих місць; збільшенню надходжень до бюджету території; збільшенню інноваційно-інвестиційної активності території, реалізовувати проекти створення розумних міст, застосовувати нові технології просторового планування територій з врахуванням вимог сталого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Стратегія та механізми зміцнення просторово-структурної конкурентоспроможності регіону : Монографія / За ред. А. І. Мокія, Т. Г. Васильціва. Львів: Ліга Прес, 2010. 488 с.

2. Формування та впровадження програм підвищення конкурентоспроможності територій : метод. матеріали . Валентин Підвисоцький, Роман Ткачук. К. : Леста, 2010. 64 с.

Загородня О.М.

кандидат економічних наук, доцент

Загорська О.М.

здобувач другого (магістерського) рівня

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

АНАЛІЗ ЛІКВІДНОСТІ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Важливими показниками за допомогою яких характеризують не тільки фінансову стійкість підприємства але й рівень його інвестиційної привабливості є ліквідність та платоспроможність.

Вивчення вітчизняної та зарубіжної літератури дає підстави стверджувати, що в аналітичній практиці «ліквідність» розглядається як у широкому значенні цієї категорії, так і у вузькому. При першому підході до визначення ліквідності підприємства, розуміють аналіз його здатності погасити всі без винятку свої зобов'язання у випадку одночасної вимоги зі сторони всіх кредиторів, включаючи і ті зобов'язання, які впливають із засновницьких документів, зокрема, захист майнових інтересів усіх власників [3]. При другому підході,